

ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at den nærmeste Omegn ved en Kjøbstad har ligesaa stor Interesse i, at der bliver sørget for disse Foranstaltninger, som Kjøbstaden selv, kan jeg gjerne være enig med ham deri, men jeg finder det ikke rigtigt derfor at lægge Udgiften over paa Amtsrepartitionssonden og derved gøre den til en Hartkornsbyrde. Dersom den ærede sidste Taler har Ret i, at Foranstaltningerne ere ligesaa nødvendige for Landets som for Kjøbstædernes Vedkommende, maatte Følgen deraf være, at man maatte lade hele Udgiften afholde af Statskassen baade for Kjøbenhavn, Landets og Kjøbstædernes Vedkommende; dette synes jeg vilde være det Correcteste. Man kunde da tage Bestemmelser, som kunde være betryggende med Hensyn til Opførelsen af Bygninger og andre Foranstaltninger, saaledes at Udgifterne ikke bleve forholdsvis større, naar de bleve udbredte af Statskassen, end naar de bleve udbredte paa nogen af de to foreslaaede Maader. Jeg kan derfor ikke indsee, at der er fremkommet Noget, som kan foranledige Thinget til at fastholde det, som er kommet fra det andet Thing, og jeg troer, der al Grund til at vedtage Forslaget under Nr. 5.

Berg: Jeg vilde gjerne med et Par Ord fraraade Forslaget under Nr. 5, thi det fremkommer mig, at dette Forslag ikke ganske stemmer med Billighed. Efter de Forandringer, som Lovgivningen i den senere Tid har vedtaget med Hensyn til Kjøbstædernes Forhold overhovedet, finder jeg det bekhnderligt, at man vil paalægge dem særlige Udgifter, som efter deres hele Natur bør være en mere almindelig Sag, men det er dette, man vil gøre ved dette Forslag. Man kan ikke nøgte, at det er en Sag, der angaaer Folket i Almindelighed, at der træffes Foranstaltninger for at forhindre, at smitsomme Sygdomme indtrænge sig i Landet. At ville paalægge Kjøbstæderne alene saadanne Udgifter, er, jeg gjentager det, i høi Grad ubilligt. Hvad derimod angaaer det ærede Medlems Forslag om at paalægge Statskassen saadanne Udgifter, da er dette et Spørgsmaal, som jo ikke nu kan forhandles, da der ikke foreligger Forslag derom. Jeg vilde derfor

gjerne foreslaae de ærede Forslagsstillere at tage Forslaget under Nr. 5 tilbage, og saa siden lade et Forslag om at paalægge Staten at udbrede de herhenhørende Udgifter fremkomme til 3die Behandling, hvor det da vil kunne finde sin Drøftelse og Afstemning; men det Forslag, som her foreligger, er, som jeg troer, meget ubilligt imod Kjøbstæderne, saaledes som de nu ere situerede.

Bale: Den høitærede Justitsminister gjentog, ved at omtale det Forslag, jeg har stillet under Nr. 3, at jeg kunde være forvisset om, at Hals Commune ikke skulde blive behandlet anderledes end andre Communer i lignende Tilfælde; men denne Trøst kan jeg ikke bero-lige mig ved. Erfaringen har for mig godtgjort, at Hals Commune er bleven behandlet paa en Maade, som den efter sine Forhold ikke kan være tjent med, thi det fattige Fiskerleie kan ikke være tjent med, at en Uvedkommende, en Autoritet, som ikke har Noget med selve Byen at bestille, finder for godt midt imellem dens fattige Hytter at udtage et Receptionslocale og der anbringe de fra den store Limfjordsfart kommende Cholerafyge. Dette kan en lille By ikke være tjent med, og det er derfor, at jeg har stillet et Forslag om, at Communalbestyrelsen dog idetmindste maatte faae et Ord at sige med om, hvor et saadant Locale skal være. Nu har den høitærede Minister givet mig den Trøst, at der dog er et kommunalt Medlem i Sundhedscommissionen, — der er Districtslagen, Netsbetjenten og saa et kommunalt Medlem —, men jeg henstiller til Forsamlingen, hvad dette kommunale Medlems Tilstedeværelse i dette Tilfælde vil sige; han kan protestere, saameget han vil, han har dog kun denne ene Stemme, og hele den øvrige Communalbestyrelse skal ikke have et eneste Ord at sige ved den Veilighed. Foranstaltningen paatvinges, man kan sige i Hui og Hast, der er ikke Tid til at træffe Forberedelser, man siger: Her skal det staae, og her anbringe vi det. Nei, dette beskedne Forslag om, at Kommunen idetmindste maatte faae et Ord at sige med, sammenholdt med, hvor let det nu er — at sige, naar Forretningsgangen i Ministerierne er saa hurtig, som Postgangen nu er — saaledes at